

Miron Pietras
Radio PRYZMATY - historia

Po okresie radiowęzłowym /retransmisje Polskiego Radia, muzyka z taśmy, o którym pisał Andrzej Żelazny w swoich wspomnieniach przyszedł czas na prawdziwe radio studenckie. Przy szerokim wsparciu wielu osób, Wiesiek Gronowski, Andrzej Chalasch i ja zrealizowaliśmy marzenie o „prawdziwym” radiu. Powstało studio, reżyserka, amplifikatornia i pokój redakcyjny. Aparaturę niezbędną do pracy wykonaliśmy własnoręcznie. Powstało najlepiej wyposażone w sprzęt radio studenckie. Otwarcie radia nastąpiło w styczniu 1961 roku zapoczątkowane sygnałem specjalnie skomponowanym przez Andrzeja Szczepańczyka. Nazwa ‘Radio PRYZMATY’ została wyłoniona w drodze ogólnouczelnianego konkursu.

Od samego początku działalności PRYZMATY cieszyły się olbrzymią słuchalnością braci studenckiej. Była w tym zasługa muzyki jaką nadawaliśmy. Trzeba wspomnieć, że w tamtych latach Polskie Radio nadawało prawie wyłącznie muzyką polską, krajów demokracji ludowej a z zachodniej muzyki tylko francuską. Był to okres kiedy na świecie słuchano rock’n’rolla. I właśnie muzyka zachodnia jaką prezentowało radio studenckie było tym co przyciągało młodzież.

Działalność Radia PRYZMATY opierała się głównie na stałych cyklicznych audycjach. Nie stroniliśmy od żadnej radiowej formy audycji. Były reportaże, słuchowiska, audycje społeczne, magazyny studenckie a zwłaszcza wiele rodzajów audycji muzycznych. Były też transmisje z imprez odbywających się w klubie Filutek.

Radio PRYZMATY organizowało ogólnopolskie seminaria muzyczne dla radiowęzłów studenckich z całej Polski. Zapraszano wielu znanych redaktorów muzycznych takich jak: Roman Waschko, Marek Gaszyński, Ryszard Ataman i inni.

Wszystko to było możliwe dzięki wsparciu finansowemu Władz Politechniki a także Rady Uczelnianej Zrzeszenia Studentów Polskich.

Dobrym „ojcem chrzestnym” radia był dyrektor administracyjny Politechniki Henryk Koźmiński., który ze wszystkich sił popierał wszelkie inicjatywy studenckie.

Program Radia „PRYZMATY” opierał się głównie na cyklicznych audycjach redagowanych przez m.in. Andrzeja Engela, Marka Hermana, Kazimierza Cichonia, Ryszarda Buchowieckiego, Władka Szymę, Jerzego Rychlewskiego.

Zespół spikerski stanowili m.in. Barbara Tyl, Krystyna Kula, Edward Obora, Zofia Adameczyk, Ele Kurkowska.

Własna grupa poetycka „Profile” opracowywała konkursy poetyckie. Nad strona techniczną radia czuwał Wiesław Gronowski. Pomagali Mu Jerzy Gawor, Janusz Kędra, Andrzej Belof i inni.

W ogólnopolskich konkursach na audycje radiowe zdobywaliśmy nagrody za słuchowiska i audycje muzyczne.

Przez nasze radio przewinęło się tak wielu współpracowników, że trudno wymienić a i pamięć „nie ta”.

Współpracowaliśmy wtedy ze Studium Nauczycielskim (późniejsze WSP a obecnie Akademia im. Jana Długosza) zyskując nowych redaktorów i współpracowników. Nadawaliśmy (rzecz jasna nielegalnie) na falach UKF.

Nawiązaliśmy współpracę z Redakcją Młodzieżową Polskiego Radia Katowice dzięki red. Agacie Wojterzanca, znanej i nagradzanej reportażystce Polskiego Radia.

Ważna rzecz ! Radio „PRYZMATY” było ogromnym środkiem oddziaływania na studentów. W dobie gomułkowszczyzny brać studencka enklawę, której pozwalano na wiele, dlatego Władze Uczelni chętnie uczestniczyły we wszystkich imprezach organizowanych przez „PRYZMATY”.

W roku 1971 kiedy wraz z Wieśkiem Gronowskim byliśmy już pracownikami Politechniki a Włodzimierz Konarski kierownikiem Radia, powstał olbrzymi projekt przebudowy Radia. Opracowaliśmy dokumentację techniczną, Uczelnia zakupiła sprzęt, którego nie miały nie tylko rozgłośnie studenckie ale nawet regionalne Polskie Radio. Aparatura (między innymi: stoły mikserskie, magnetofony stacyjne, szafy odsłuchowe) pochodziła z doświadczalno –produkcyjnych zakładów radia i telewizji „Fonia” w Warszawie. Otwarte po przebudowie Radio stanowiło obiekt z prawdziwego zdarzenia. Duże studia, dwie reżyserki amplifikatornia i pokoje redakcyjne, osobna reżyserka w klubie „Politechnik” do bezpośrednich transmisji – stanowiły naszą dumę.

Wszystko co powstało było zasługą bezinteresownej pracy Wiesława Gronowskiego, Włodzimierza Konarskiego, Edwarda Koziara i mojej.

Niestety po latach i przełomach historycznych w Polsce Radio podupadło i przestało istnieć. Kiedy budynek DS1 został przekazany Wydziałowi Budownictwa wszystko co zostało stworzone takim trudem i dużymi kosztami zostało zburzone a nowoczesny sprzęt radiowy wyrzucony na śmietnik.

I taki był koniec instytucji zwanej Studenckim Radiem „PRYZMATY”. Szkoda !!

Pozostały tylko wspomnienia i przyjaźnie na całe życie.....

Styczeń 2018 r.